

מ"ת 4409/12/18 - מדינת ישראל נגד שמעון מגידש

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 4409-12-18 מדינת ישראל נ' מגידש
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט אבישי כהן
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב שמעון מגידש ע"י ב"כ: עו"ד חן בן חיים

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של פגיעה כשעברין מזוין בכך שדקר באמצעות חפץ חד את הקורבן, נ ג (להלן: "נ") וזאת במהלך ויכוח שהסלים לנקיטת אלימות, בו היו מעורבים המשיב, נ, אחיו של המשיב, אופיר מגידש (להלן: "אופיר") ואחרים.

2. המשיב שוחרר בתחנת המשטרה ביום 29.11.18 בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית בבית אחותו במכמורת, איסור כניסה למושב עוזה ואיסור יצירת קשר עם הקורבן.

בדיון מיום 3.12.18 הורה בית המשפט על הארכת התנאים המגבילים עד החלטה אחרת בשינוי כתובת מעצר הבית לרחוב האהבה 12/3 בהוד השרון וכן התיר למשיב יציאה לתפילות בימי שישי ושבת בשעות שפורטו בפרוטוקול.

3. בדיון מיום 9.12.18 טענה ב"כ המשיב כי לא קיימות ראיות לכאורה לעבירה המיוחסת למשיב, לחילופין טענה לכרסום משמעותי בראיות לכאורה ולחילופי חילופין טענה לאכיפה בדרנית ולפיה לא היה מקום להגשת כתב האישום.

4. בתיק החקירה קיים סרטון ממצלמות המתעדות את האירוע. לטענת ב"כ המשיב, מפנה לסרטון וטוענת כי הסרטון תומך ומאשר את גרסת המשיב ובני משפחתו ולפיה נ מגיע לבית המשיב ואחיו אופיר, מתנהג באופן מאיים, שובר בקבוק זכוכית ומנופף בו בידיו ובהמשך תוקף באמצעות שבר כיסא את הנוכחים במקום. אין לדבריה כל תימוכין לטענה כי המשיב דקר את נ.

מפנה למסמכים הרפואיים, מהם עולה כי נ ננשך באותו יום על ידי כלבים, קיים פער זמנים עד להגעתו לבית החולים ולא ניתן לדעת ממה החתך ולפיכך לא ניתן ללמוד מהתעודה הרפואית כי נפצע באירוע.

עוד טוענת ב"כ המשיב כי נ בעל עבר פלילי מכביד, אסיר משוחרר, שהגיע לביתם של המשיב ואחיו וכי גרסתו אל מול

הסרטון רצופה בשקרים ולפיכך אין להאמין לגרסה זו. לטענתה, המבקשת הפכה את היוצרות והיה עליה לעצור את נ ומשלא עשתה כן, יש לבטל את התנאים המגבילים שהוטלו על המשיב.

5. ב"כ המבקשת מפנה לסרטון המתעד את האירוע, להודעת אמו של נ, הגב' י כ ג שמסר לה כי המשיב הוא זה שדקר אותו (שורה 12 להודעתה) וכן מפנה לתעודה הרפואית המפרטת פצע דקירה. כמו כן, ציינה כי המשיב נמלט והיה דרוש חקירה תקופה של 10 ימים ולפיכך עותרת להשאת התנאים המגבילים.

6. עיינתי בחומר החקירה לרבות צפייה מספר פעמים בסרטון המצורף בתיק, המהווה נדבך מרכזי בתשתית הראייתית לכאורית, לאור התרשמותי מהסרטון אין בידי לקבל טענות ב"כ המשיב לעניין אירוע הדקירה, כמפורט להלן.

הסרטון מתאר (מצלמה 5 החל מהשעה 16:24) הגעתם של אופיר ואחר ברכב בסמוך לביתו של אופיר והמשיב. בסרטון נראה נ מגיע ומתחיל עימות מילולי בין נ לאופיר, הסרטון אינו כולל קובץ קול, אולם ניתן לראות משפת הגוף של הנוכחים כי מדובר בוויכוח ואין חולק כי נ מחזיק בבקבוק זכוכית ובלהט הוויכוח מנפץ אותו על גדר הבית ומחזיק בחלק ממנו.

הסרטון ממשיך ולפיו, אופיר נכנס לתוך מתחם הבית לפני הגדר כאשר נ נמצא מחוץ לגדר, אופיר משליך לעבר נ שני כסאות וכן דלי - כאשר עד לנקודת זמן זו אין נוכחות במקום של המשיב.

בשלב זה, נראה המשיב יוצא לכיוון הגדר כשהוא לבוש בתחתונים בלבד, צועק לעבר נ ומניף את יד ימין וניתן לראות כי אוחז בחפץ כלשהוא.

המשיב יוצא מהגדר לכיוונו של נ במטרה לחתור למגע איתו וזאת כאשר הוא מניף את יד ימין, האוחזת בחפץ כלשהוא.

בשלב זה, נ מתגונן מפניו של המשיב באמצעות כיסא כאשר המשיב אינו נסוג וממשיך בניסיון להתקרב לעברו. לאחר שהכיסא נשבר, נ תופס בשבר הכיסא ובאמצעותו מתגונן מפני המשיב, המנסה כל העת להתקרב אליו.

בנקודת זמן זו, כאשר נ התגונן עם שבר הכיסא מפני אופיר שיצא לכיוונו, ניצל המשיב הזדמנות ובאמצעות יד ימין נראה שולח את ידו לעבר חזהו של נ. מיד לאחר מכן, נ בורח מהמקום כאשר המשיב ואופיר רודפים אחריו מרחק מסוים.

במצלמה מס' 6 בשעה 16:25 ניתן לראות את המשיב כשהוא בדרכו חזרה להיכנס לביתו וניתן לראות כי מחזיק בחפץ כהה בידו הימנית.

7. הסרטון מהווה לטעמי ראיה לכאורה ברף הגבוה, לפיה נראה המשיב מבצע פעולה של הנפת ידו הימנית לעבר חזהו של נ ופעולה זו מתיישבת עם הממצאים כי נ נדקר מחפץ חד.

יודגש, כי המשיב יצא את ביתו כשתחתונים בלבד לגופו על מנת לחתור למגע עם נ וזאת נראה באופן ברור בסרטון,

כאשר האחרים שמרו מרחק מסוים בתחילה מן ואופיר אף עמד בצד פנימי של הגדר.

8. לממצאים העולים מהסרטון יש לצרף את התיעוד הרפואי המאשר כי נ הגיע לבית החולים בסמוך מאד לאירוע עם פציעה של דקירה. בסיכום האשפוז של נ מפורט מועד הקבלה בתאריך 16.11.18 בשעה 16:59 ומצוין כי התלונה העיקרית היא: דקירה בבית החזה מיום קבלתו.

האנמנזה היא: פצע כניסה באזור בית חזה תחתון שמאלי, סמוך לגבול סרעפת.

לציון, כי ממצא זה מתיישב עם העולה מהסרטון ביחס לנקודה בגופו של נ בה פגע בו המשיב.

9. דו"ח רפואי של מד"א מיום 16.11.18 שעה 16:59 מפרט את התלונה - דקירה בבית החזה ונרשם: "לדבריו, נדקר באמצעות סכין מטבח בגודל בינוני בבית החזה.. נצפה פצע דקירה ממוקד באזור הצלעות..".

אין מחלוקת כי לנ חבלות נוספות - ביד ימין כתוצאה מנשיכת כלב, ברגל (ברך) ימין (שפשופים) אולם אין בחבלות הנוספות כדי לעמעם את הפציעה באמצעות חפץ חד בבית החזה.

10. הסרטון והתעודה הרפואית הינם ממצאים אובייקטיביים בתיק החקירה וזאת בטרם ניתן משקל כלשהוא לעדותה של הגב' ג (אמו של נ) ולגרסתו של נ עצמו לענין האירוע, כאשר אין חולק כי אינו מפליל באופן חד משמעי את המשיב אולם הודעתו ביחס לדקירה קושרת ולמעלה מכך את המשיב לדקירה עצמה.

ראה שורה 17: "...ואח שלו יצא, קוראים לו שמעון. כששמעון יצא בוא לכיווני ומהלחץ לא יודע מי לא ראיתי מאיפה קיבלתי דקירה בחזה בריאה וברחתי"

שורה 82: "כשקיבלתי דקירה אחרי שמעון יצא אבל לא משתי (טעות במקור) לב מי דקר"

החל משורה 155 כאשר מטיחים בו כי רואים בסרטון שהמשיב דוקר אותו, עונה נ: "שומר על זכות השתיקה. כל בן אדם יש לו אבא אמא אני רוצה שלכולם יהיה טוב".

11. לאור התרשמותי מהסרטון במצטבר עם התעודה הרפואית של נ בתיק החקירה, אני סבור כי קיימות ראיות לכאורה ברף גבוה הקושרות את המשיב לביצוע העבירה ואין צורך בשלב זה לקביעה משפטית בשאלת משקלה של הודעת אמו של נ ביחס לשאלה לעניין אמרת קורבן וזאת בהתייחס לפער הזמנים בין האמירה להתרחש האירוע כפי שעולה מהודעת הגב' י כ ג בשורות 48-49, שאלה בה יכריע המותב העיקרי.

כמו כן, לא מצאתי מקום לתת משקל מהותי בשאלת קיומן של ראיות לכאורה לעובדת בריחתו של המשיב את המקום והניסיונות לאתרו שלא צלחו אלא רק כעבור כ-10 ימים ביום 26.11.18 מועד איתורו ומעצרו, על אף שיש בכך כדי לחזק את מעורבותו הפלילית של המשיב באירוע, שאלמלא כן, מדוע נמלט מהמקום ולא הסגיר עצמו על אף ידיעתם של בני משפחתו כי הוא דרוש לחקירה.

12. לאור האמור לעניין קיומן של ראיות לכאורה הקושרות המשיב לביצוע עבירת הפציעה כשעברין מזוין, אני דוחה הטענה לאכיפה בררנית.

ב"כ המבקשת ציינה בטיעוניה כי טרם הסתיים עניינו של נ וכי עניינו יתברר בהליך רגיל. מעבר לכך, עיון בתיק החקירה מלמד כי נ שוחרר לאחר חקירתו בתנאים מגבילים של הרחקה ממושב עוזה למשך 15 יום.

זאת ועוד, על אף עברו הפלילי של נ והתנהלותו האלימה כפי שעולה מהסרטון, קיימת אבחנה מהותית בין התנהגות אלימה הכוללת שפת גוף אלימה לרבות תקיפה לעומת השימוש בסכין וגרימת הפציעה, שהצריכה את אשפוזו של נ למספר ימים, מה גם שהשימוש של המשיב בסכין נעשה מתוך כוונה לפגוע כפי שעולה מהסרטון המתעד האירוע.

13. הפסיקה הכבירה מילים על תופעת הסכינאות, המסוכנות הכרוכה בהתנהלותו של מי העושה שימוש בסכין לפתרון סכסוכים ולפיכך אני סבור כי תנאי הרחקה הינם מינימאליים בנסיבות העניין.

למותר לציין, כי המשיב ונ מתגוררים במושב עוזה בסמיכות גאוגרפית ולפיכך נדרש ריחוק גיאוגרפי כמעט כתנאי סף.

14. לאור האמור, מורה כי התנאים המגבילים בהם שוחרר המשיב הכוללים מעצר בית מלא, איסור כניסה למושב עוזה ואיסור יצירת קשר עם קורבן העבירה יישארו על כנם.

עם זאת, נוכח הריחוק הגאוגרפי לפיו המשיב מתגורר בבית אחותו בהוד השרון ובהתחשב בהעדר עבר פלילי קודם של המשיב אני מורה על הרחבת שעות ההתאווורות כך שהמשיב יוכל לצאת את מעצר הבית בפיקוח וליווי צמוד של הערבה שאושרה בין השעות 11:00 עד 14:00 מידי יום כאשר יאסר על המשיב לצאת דרומית מאזור הערים בגוש דן (תל אביב, רמת גן, גבעתיים, פתח תקווה).

ככל שמבוקש להרחיב את מעגל המפקחים, תוגש בקשה/הודעה מתאימה לאחר שפרטיהם יועברו לבדיקת המבקשת.

מזכירות תידע הצדדים בהחלטה.

תיק החקירה יוחזר לנציג המאשימה ביום א' 16.12.18

ניתנה היום, ה' טבת תשע"ט, 13 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.